

แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดกาฬสินธุ์ GUIDELINES FOR DEVELOPING DIGITAL SKILLS OF PRIVATE SCHOOL TEACHERS IN KALASIN PROVINCE

รัชณี ธงอาษา¹, อรุณช หงวนไธสง², ปันณธรณัฐ อาปะโม³,
พชรกฤต ศรีบุญเรือง⁴ และ พรทิวา ชนะโยธา⁵

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ²สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ³มหาวิทยาลัยนครพนม,

⁴มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น,

⁵มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

Ruschanee Thongasa¹, Oranut Nguanthisong², Phannathonnat Arpamo³,
Phacharakrit Sribunrueang⁴ and Poritiwa Chanayotha⁵

¹Maha Sarakham Rajabhat University, ²Office of the Teachers' Council of Thailand, ³Nakhon Phanom University,

⁴Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus,

⁵Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus

E-mail: 19oranut@gmail.com

Received: 11 September 2024; Revised: 19 September 2024; Accepted 26 September 2024

© The Author(s) 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู จำนวน 377 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางของ Krejcie & Morgan แล้วกำหนดเลือกโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 0.97 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของทักษะดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ได้แก่ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ และ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการประเมินแนวทางพัฒนา พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา; ทักษะดิจิทัล; ครู

Abstract

This research aimed to: 1) examine the current and desirable states of digital skills among private school teachers in Kalasin Province, 2) identify the essential needs for developing digital skills among private school teachers in Kalasin Province, and 3) propose guidelines for developing digital skills among private school teachers in Kalasin Province. The sample group consisted of 377 administrators and teachers, determined using Krejcie & Morgan's table and selected through stratified sampling based on school size. The research instrument was a questionnaire, with reliability coefficients of 0.97 for the current state and 0.96 for the desirable state. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and the modified priority needs index (PNI_{modified}). The findings revealed that: 1) the current state of digital skills among teachers was at a high level overall, while the desirable state was at the highest level; 2) the essential digital skills that need development included digital security skills, skills in using digital media creation programs, and skills in using computers and various connected devices; and 3) the proposed guidelines for developing digital skills among private school teachers in Kalasin Province were evaluated as highly appropriate and highly feasible.

Keyword: Guidelines Development; Digital Skills; Teacher

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด (Disruptive Technology) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เปลี่ยนไปสู่ “สังคมดิจิทัล” ที่การติดต่อสื่อสารเชื่อมต่อกันแบบไม่มีที่สิ้นสุด มีอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น รัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยเข้าสู่ Thailand 4.0 ซึ่งให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การเชื่อมต่อสื่อสารสารสนเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ จากแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มีแนวคิดปฏิรูปประเทศไทยสู่ยุคดิจิทัลไทยแลนด์ เพื่อมุ่งเน้นการสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารคมนาคม ทำให้ปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร จะเห็นได้จากการที่บุคคลสามารถรับส่งข้อมูล แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นได้โดยปราศจากอุปสรรคในเรื่องของระยะทาง เวลา และสถานที่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตประจำวัน เนื่องจากบุคคลต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน จึงต้องมีความรู้ความสามารถในการรับรู้ ประเมิน พิจารณา ไตร่ตรองและตัดสินใจสถานการณ์ที่กำลังเผชิญได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559)

จากแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) และการเป็นประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) โดยได้กำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561-2580 ตามพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 โดยให้เป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ระยะ 20 ปี ที่กำหนดทิศทางการขับเคลื่อน

การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายให้ประชาชนทุกคนมีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ โดยมีแผนงานหนึ่งในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่โรงเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและการสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของครู และยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนดิจิทัลให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาด รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐและภาคเอกชน ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามระดับมาตรฐานสากล ซึ่งเป้าหมายหนึ่งในการพัฒนา คือ เพื่อให้บุคลากรผู้ทำงานทุกสาขามีความรู้และทักษะด้านดิจิทัล (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2562) ซึ่งสอดคล้องต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบาย ปิงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2665 โดยนโยบายด้านคุณภาพ มีการกำหนดให้พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นครูยุคใหม่ มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการมีความรู้ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ซึ่งสอดคล้องนโยบาย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปิงบประมาณ พ.ศ. 2565 ข้อที่ 5 การส่งเสริมสนับสนุน วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับครู ซึ่งดำเนินการตามกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลและสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยให้ไปสู่ความมั่งคั่ง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ครูถือเป็นบุคคลสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและการศึกษาของชาติ พัฒนาศักยภาพในสังคมให้มีความเจริญงอกงามอย่างเต็มที่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาชาติบ้านเมือง ดังนั้นการพัฒนาครูเป็นการดำเนินงานที่พยายามจะสร้างเสริมความรู้ ทักษะ ความสามารถให้บังเกิดสมรรถนะที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อวิชาชีพจึงเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) เพราะการพัฒนาครูจะช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครูช่วยประหยัดเวลาและลดความสูญเปล่า ทำให้รู้งานและทำงานได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูก้าวทันการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะในโลกยุคปัจจุบันที่กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวย่อมส่งผลต่อระบบและคุณภาพการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ครูในสถานศึกษาเอกชนถือว่ามีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพมีศักยภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะของตนเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นลักษณะสำคัญ

ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากองค์กรจะต้องพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้เพื่อจะรับการเปลี่ยนแปลง ขณะที่สิ่งแวดล้อมด้านการแข่งขันซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น การเรียนรู้และการกระทำจะต้องเติบโตควบคู่หรือล้ำหน้าคู่แข่ง ต้องมีการจัดการทรัพยากร จึงต้องเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักสำคัญที่จะทำให้สถานศึกษาหรือองค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ก็คือ การสร้างสถานศึกษาให้มีศักยภาพในการทำงานสูง ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกซึ่งเป็นการสร้างให้สถานศึกษาสามารถออกไปแข่งขันกับเวทีโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566)

ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาเอกชนที่ต้องการก้าวให้ทันและล้ำหน้าการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพในระดับต่าง ๆ และที่สำคัญคือให้เป็นผู้มีทักษะดิจิทัล สามารถใช้เทคนิคและเครื่องมือในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะให้มีความพร้อมสู่โลกสากล ผู้บริหารและบุคลากรควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ และใช้งานอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม โดยการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูให้สามารถพัฒนาโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนั้นผลของการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ จะมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา เป็นแนวทางพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะด้านดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และยังเป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Qualitative Research) ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 108 คน และ ครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,210 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,318 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา, 2566, ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร จำนวน 84 คน และ ครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 293 คน รวมทั้งหมด จำนวน 377 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางของ Krejcie & Morgan แล้วกำหนดเลือกโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งตามขนาดสถานศึกษา ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนประชากร (คน)		กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู
ขนาดเล็ก (1-499 คน)	13	83	10	21
ขนาดกลาง (500-1,499 คน)	54	53	42	13
ขนาดใหญ่ (1,500-2,499 คน)	19	200	15	48
ขนาดใหญ่พิเศษ (2,000 คนขึ้นไป)	22	874	17	211
รวม	108	1,210	84	293
รวมทั้งหมด	1,318		377	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือคือ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามให้เหมาะสม วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.26-0.61 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.51-0.90 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 0.97 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.96

3. เนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ 1) ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ 2) ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3) ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล 4) ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 5) ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน) นำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ทักษะดิจิทัลของครู นำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Priority Needs Index (PNI) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

4. ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยสรุป

ผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ตำแหน่งครู วุฒิการศึกษาปริญญาตรี และประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มตัวอย่าง (n=377)	
		จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	ชาย	105	27.85
	หญิง	272	72.15
รวม		377	100
2.ตำแหน่ง	ผู้บริหาร	84	22.28
	ครู	293	77.72
รวม		377	100
3.วุฒิการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	260	68.96
	ปริญญาโท	68	18.04
	ปริญญาเอก	49	13.00
รวม		377	100
4.ประสบการณ์ในการทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี	93	24.67
	ระหว่าง 5 - 10 ปี	205	54.38
	มากกว่า 10 ปี	79	20.95
รวม		377	100

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ สรุปได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย

สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัลและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

ทักษะดิจิทัลของครู	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ	3.51	0.24	มาก	4.78	0.15	มากที่สุด

2. ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.59	0.31	มาก	4.57	0.24	มากที่สุด
3. ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	3.65	0.34	มาก	4.87	0.17	มากที่สุด
4. ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์	3.78	0.26	มาก	4.51	0.12	มากที่สุด
5. ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย	3.20	0.33	ปานกลาง	4.85	0.10	มากที่สุด
รวม	3.55	0.30	มาก	4.72	0.16	มากที่สุด

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ทักษะดิจิทัลของครู	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความต้องการจำเป็น
1. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ	3.51	4.78	0.36	2
2. ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.59	4.57	0.27	4
3. ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	3.65	4.87	0.33	3
4. ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์	3.78	4.51	0.19	5
5. ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย	3.50	4.85	0.38	1
รวม	3.61	4.72	0.31	-

4. แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้ 1) ทักษะด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ ได้แก่ ครูควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่อต่างๆ ได้ 2) ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ครูควรมีเทคนิคและวิธีการในการสืบค้นข้อมูลอินเทอร์เน็ตและเลือกเครื่องมือในการสืบค้นเพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล 3) ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ได้แก่ ครูควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีความรู้ สามารถเขียนชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์ในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน สื่อแอนิเมชัน สื่อการเรียนการสอน ด้วยรูปแบบ Coding 4) ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ครูควรศึกษาและใช้ช่องทางการติดต่อออนไลน์กับครู ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนเพื่อแจ้งข้อมูล แบ่งปัน หรือรับ ข่าวสาร เพื่อใช้ในการบริหารจัดการศึกษา 5) ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ครูตระหนักถึงมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารและ

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่น

ผลการประเมินแนวทางพัฒนา โดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การตรวจสอบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู

แนวทางการทักษะดิจิทัลของครู	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ	4.78	0.43	มากที่สุด	4.77	0.38	มากที่สุด
2. ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	4.67	0.40	มากที่สุด	4.75	0.42	มากที่สุด
3. ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	4.85	0.24	มากที่สุด	4.71	0.40	มากที่สุด
4. ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์	4.64	0.33	มากที่สุด	4.69	0.31	มากที่สุด
5. ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย	4.82	0.48	มากที่สุด	4.70	0.25	มากที่สุด
รวม	4.75	0.38	มากที่สุด	4.72	0.35	มากที่สุด

5. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สภาพปัจจุบันของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีดิจิทัลในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น สามารถค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์ ดูหนังฟังเพลง ส่งหรือเผยแพร่ข้อความออนไลน์ได้อย่างง่ายดาย เทคโนโลยีดิจิทัลถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และการศึกษา ซึ่งบทบาทของครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แหล่งข้อมูลสารสนเทศ ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการสื่อสารและการปฏิบัติงาน รวมถึงการจัดการเรียนสอนในรูปแบบต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน และเป็นไปได้ว่าโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้การสนับสนุน จัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีประสิทธิภาพให้กับครูใน โรงเรียนได้ใช้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับ กิตติพิศ โจนสันเทียะ (2565) กล่าวว่า ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อแสดงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในองค์กร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องอื่นในด้านการศึกษา การที่ครูมีส่วนร่วมในเครือข่ายทางการศึกษาในการ แลกเปลี่ยน แบ่งปัน ให้ความช่วยเหลือทางด้านการศึกษาซึ่งกันและกัน เช่น ครูมีการสร้างเงื่อนไข ในการติดต่อสื่อสารในรูปแบบออนไลน์กับนักเรียน ผู้ปกครอง และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เช่น Line, Google meet, Zoom ในการสื่อสารกับนักเรียน ผู้ปกครอง รวมถึงเพื่อนร่วมงานในองค์กร เดียวกันหรือต่างองค์กร เพื่อสร้างความร่วมมือในด้านการศึกษา เช่น แบ่งปันเทคนิควิธีการสอน การแก้ปัญหาในด้านการจัดการเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับ ชีรภัทร์ วรคำ

(2565) กล่าวว่า ครูมีการสืบค้นข้อมูลใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือนำมาประยุกต์ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและเทคโนโลยี และมีการนำเสนอ เผยแพร่หลักสูตรของสถานศึกษาในช่องทางออนไลน์เพื่อเป็นการจัดเก็บและเผยแพร่หลักสูตรสู่สาธารณะให้สามารถนำข้อมูลไปใช้งานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล สร้างเนื้อหาหรือสื่อดิจิทัล เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เช่น การออกแบบวิดีโอการสอนอย่างง่ายด้วย Canva หรือจะเป็นการออกแบบใบงานด้วย Live worksheet สอดคล้องกับแนวคิดของ อธิวัฒน์ วรคำ (2565) ที่กล่าวว่า ครูผลิตสื่อ/นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา โดยมีการนิยาม อ้างอิง ที่มาอย่างถูกต้อง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย ผสมผสานภาพ เสียง วิดีโอ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเนื้อหาให้ผู้เรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ครูควรเข้ารับการฝึกอบรมทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล สอดคล้องกับการศึกษาของ กรณัญญ์ จิตการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชร ช่างบุญเรือง (2565) ครูควรพัฒนาทักษะดิจิทัลด้วยการพัฒนาตนเองและเรียนรู้จากการปฏิบัติงานด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ (E-Learning) ในการสร้างสื่อดิจิทัลและเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อย่างแพร่หลาย ครูควรฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมในการจับภาพหน้าจอบันทึกภาพหน้าจอเป็นวิดีโอสร้างเป็นสื่อดิจิทัล เช่น โปรแกรม OBS studio สำหรับใช้ในการช่วยสตรีม (Live Stream) และบันทึกวิดีโอสร้างเป็นสื่อดิจิทัล ครูควรมีการพัฒนาครู ต้นแบบ หรือการสร้างระบบ ครู Coach และครูควรนำโปรแกรมขยายหน้าจอหรือทำเครื่องหมายในการจัดการเรียน การสอนหรือสามารถเขียนอธิบายลงบนหน้าจอใน ขณะที่สอน ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านที่มีค่าสูงลำดับแรกคือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ กรณัญญ์ จิตการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชร ช่างบุญเรือง (2565) พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ด้านที่มีความต้องการจำเป็น ลำดับแรก คือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรชนิตว์ สีนาราช (2560) ที่ได้กล่าวว่า ทักษะดิจิทัลเป็นทักษะความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถพื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศและต้องมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ตด้วย และสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้ศึกษาแนวปฏิบัติของการสร้างและส่งเสริมการรู้ดิจิทัลสำหรับครู ว่า ครูควรจะต้องเข้าใจและพัฒนาให้มีทักษะความฉลาดทางดิจิทัล โดยเริ่มต้นจากการตระหนักถึงสิทธิทางปัญญา เพื่อการเป็นพลเมืองดิจิทัลและสามารถสร้างพลเมืองดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

3. แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

1) ทักษะด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ ครูควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่อต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของนริกันต์ ทำมาน, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม (2564) ว่าการใช้งานคอมพิวเตอร์ หน่วยงานต้นสังกัดควรให้การสนับสนุนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการทำงานสำหรับครูผู้สอน พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์แต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกันในการใช้งาน โดยการจัดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ในระบบต่าง ๆ ให้กับครูผู้สอนทุกคน สนับสนุนให้ครูใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานและใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

2) ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ครูควรมีเทคนิคและวิธีการในการสืบค้นข้อมูลอินเทอร์เน็ต และเลือกเครื่องมือในการสืบค้นเพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และหน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมต่อโรงเรียนที่มีพื้นที่และบริบทแตกต่างกัน รวมถึงสถานศึกษาสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในระหว่างการทำงานและการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศในการติดต่อประสานงานผ่านสื่อสังคมออนไลน์

3) ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ครูควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มี สามารถเขียนชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์ในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน สื่อแอนิเมชัน สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับสนธิยา หลักทองและเมธิญ จิระการ (2563) กล่าวว่า การสร้างเป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเพื่อสร้างงานหรือ ชิ้นงานตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ การสร้างสื่อแอนิเมชันเพื่อการเรียนการสอน การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิก การสร้างคลิปวิดีโอเพื่อการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนการสอน

4) ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ครูควรศึกษาและใช้ช่องทางการติดต่อออนไลน์กับครู ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนเพื่อแจ้งข้อมูล แบ่งปัน หรือรับ ข่าวสาร เพื่อใช้ในการบริหารจัดการศึกษา สอดคล้องกับกรณีฐาน จิตการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชรี้ แสงบุญเรือง (2565) ครูควรเข้ารับการฝึกอบรมทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการศึกษา ครูควรสร้างช่อง YouTube และมีวิดีโอสื่อการเรียนรู้ ในรายวิชาที่ครูสอนและเข้าร่วมการประกวด แข่งขันผลงานวิชาการด้านทักษะดิจิทัลของครูครูฝึก Live บนสื่อสังคมออนไลน์ของตนเองใช้ในการจัดการเรียน การสอนผ่านแอปพลิเคชัน ครูควรนำเกมส์มาใช้ในกระบวนการเรียน การสอน นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและครูควรได้รับการนิเทศการ สอน มีกระบวนการทำงานร่วมกันของผู้บริหารกับ บุคลากรภายในสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการ ปฏิบัติงานของครู ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นตามที่ สถานศึกษาคาดหวังไว้

5) ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ครูตระหนักถึงมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่น สอดคล้องกับกรณีฐาน จิตการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชรี้ แสงบุญเรือง (2565) ครูควรเข้ารับการฝึกอบรม ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ครูควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ PLC ให้ครูได้สะท้อนคิดการปฏิบัติของ ตนเองและให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนด้วยกัน ครูควรปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ทุกครั้ง เมื่อใช้งาน ครูควรมีวิธีการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และครูควร ถ่ายทอดความรู้กับผู้เรียนในเรื่อง

ความปลอดภัยในการใช้ข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับบริบท ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และ จรรยาบรรณ (2564) หน่วยงานต้นสังกัดควรให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการคุกคามทางไซเบอร์ การป้องกันการถูกโจมตีข้อมูลที่อยู่ในอุปกรณ์ของตนเอง เกี่ยวกับการกำหนดรหัสผ่านเพื่อป้องกันการอุปกรณ์การทำงานของตนเองรวมถึงการสร้างตระหนักถึงความรับผิดชอบในการใช้อุปกรณ์หรือการทำงานบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการใช้อินเทอร์เน็ตที่ถูกต้อง

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. สภาพปัจจุบันของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย ดังนั้นควรปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หน่วยงานต้นสังกัดควรให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการคุกคามทางไซเบอร์ การป้องกันการถูกโจมตีข้อมูลที่อยู่ในอุปกรณ์ของตนเอง รวมถึงการสร้างตระหนักถึงความรับผิดชอบในการใช้อุปกรณ์หรือการทำงานบนเครือข่ายสังคมออนไลน์

2. สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ดังนั้นควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้อบรมออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน สื่อแอนิเมชัน สื่อการเรียนการสอน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิก การสร้างคลิปวิดีโอเพื่อการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านที่มีค่าสูงลำดับแรกคือ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่างๆ ครูควรได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล การใช้เครื่องมือทางเทคนิค ความรู้ในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ มีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร รวมถึงมีการตระหนักด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต

ขอเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์
3. ควรจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

7. องค์ความรู้ใหม่

แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ 2) ทักษะการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3) ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล 4) ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 5) ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2562). *กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม* เข้าถึงจาก: <http://library.nhrc.or.th/ulib/dublin.php?ID=10558>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *ดัชนีทางการศึกษา ระดับภาค 1-18 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564*. สืบค้น 28 ธันวาคม 2567, จาก <https://shorturl.asia/X73Dr>.
- กิตติพิศ โจนสันเทียะ (2565). สมรรถนะดิจิทัล: สมรรถนะใหม่สำหรับครูยุคปัจจุบัน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 22(2). 14-23.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- กรณัญญ์ ฐิตาการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชรวิ แซงบุญเรือง. (2565). สภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 16, (47). 189-206.
- ธีรภัทร์ วรคำ. (2565). *แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้โดยใช้การรู้ดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นริกันต์ ท่ามาน, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม. (2564). สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนมเขต 1. วารสารรัชต์ภาคย์, 15(42). 189 –203.
- พรชนิตว์ ถีนาราช. (2560). ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 61(2), 76-92.
- สนธยา หลีกทอง และเผชิญ กิจระการ (2563). การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัล ของครู ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารสังคมศาสตร์และ มนุษยวิทยาเชิงพุทธ , 5(4), 234 – 248.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือใน การพัฒนาทักษะความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียนทุกช่วงวัย : กรณีศึกษาของต่างประเทศและ ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). การพัฒนากลไกขับเคลื่อนระบบการผลิตและพัฒนาครู สมรรถนะ สูงสำหรับประเทศไทย 4.0 (ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท 프리ทวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: 프리ทวานกราฟฟิค จำกัด.